ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **23. března 2023,** v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 1. 2023, č.j. 5 T 160/2022-627, podal obžalovaný

[redacted]

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se k odvolání obžalovaného napadený rozsudek zrušuje ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody včetně výroku o způsobu jeho výkonu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto **takto:**

Obžalovaný

[redacted]

se při nezměněných výrocích o vině, trestu propadnutí věci a náhradě škody a nemajetkové újmy

odsuzuje

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody ve výměře **34 (třicet čtyři) měsíce nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 1. 2023, č.j. 5 T 160/2022-627, byl obžalovaný [redacted] uznán vinným v bodech 1. - 2. zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, v bodě 3. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, v bodě 4. přečinem porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, v bodě 5. přečinem výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku, v bodě 6. přečinem výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a v bodě 7. přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku. Za uvedené trestné činy byl obžalovaný podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 42 (čtyřicet dva) měsíců nepodmíněně. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to: tabletu zn. [redacted] mobilního telefonu zn. [redacted] třech lahviček s označením látky ipamorelin registrovaných pod č. [redacted] a dvou lahviček s označením GHRP-6 registrovaných pod č. [redacted] Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému stanovena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému [redacted] částku 4 200 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému dále uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy v podobě duševních útrap nezletilé poškozené [redacted] okres Tábor, částku ve výši 70 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení a nezletilému [redacted] trvale bytem [redacted] částku ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení.

2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu obžalovaný v zákonné lhůtě podal odvolání.

3. *Obhájce obžalovaného* v písemném vyhotovení podaného opravného prostředku specifikuje, že tento je směřován pouze do výroku o trestu odnětí svobody, který označuje zejména co do nepodmíněnosti jeho výkonu za nepřiměřeně přísný, odporující zákonným zásadám pro ukládání trestů ve smyslu § 39 a následujících trestního zákoníku. Podle obhájce obžalovaného okresní soud nedostatečně přihlédl k polehčujícím a dalším okolnostem rozhodným pro uložení trestu, zejména k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, který vedl před spácháním předmětných činů zcela řádný život, a dále k jím upřímně vyjádřené lítosti nad jeho jednáním. Obhájce zdůrazňuje, že obžalovaný se k trestné činnosti zcela doznal, prohlásil svoji vinu veškerým jednáním a projevil snahu nahradit škodu a alespoň částečně odstranit škodlivé následky svého jednání, když bezvýhradně souhlasil s poškozenými uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Obhájce dodává, že pokud soud I. stupně zdůrazňuje některé skutečnosti, které podle jeho názoru neumožňují uložení mírnějšího, resp. výchovného, trestu nespojeného s přímým odnětím svobody, tyto, jakkoli je není namístě bagatelizovat, by neměly při úvahách o trestu významově převažovat nad výše uvedenými okolnostmi svědčícími ve prospěch obžalovaného. Namítá také, že okolnost, že nezletilí [redacted] byli v době páchání trestné činnosti svěřeni dozoru obžalovaného, mu nemůže přitěžovat, když uvedená skutečnost je znakem skutkové podstaty předmětného trestného činu. Konstatuje, že obžalovaný skutečně nepřípustným způsobem zasáhl do sexuálního a osobního života nezletilých poškozených, čehož upřímně lituje, s tím, že by však mělo být přihlédnuto i k závěrům znaleckého posudku znalce [redacted] dle kterých jednání obžalovaného nebude mít na psychice obou dětí dlouhodobých následků, přičemž s dočasnými následky se děti nyní vypořádávají. Byť je pak obžalovaný odsuzován za více trestných činů, jejich společenská škodlivost, vyjma předmětného zločinu, je spíše nižší. Obhájce obžalovaného proto závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o uložení

nepodmíněného trestu odnětí svobody a nově rozhodl tak, že obžalovanému uloží ještě výchovný trest, resp. trest nespojený s přímým výkonem odnětí svobody.

4. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 23. března 2023, obhájce obžalovaného přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením, a to včetně konečného návrhu. Nad jeho rámec doplnil, že pokud jde o nejzávažnější trestný čin, od jeho spáchání uplynula již delší doba a ostatní přečiny jsou spíše bagatelního charakteru. Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře naproti tomu neměla proti napadenému rozsudku výhrad. Uvedla, že nalézací soud řádně zdůvodnil, proč volil trest již represivní povahy, přičemž při jeho ukládání vzal v úvahu veškeré polehčující i přitěžující okolnosti. Proto navrhla postupovat podle § 256 trestního řádu. I zmocněnec poškozených se ztotožnil s napadeným rozsudkem a navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné zamítnuto. Obžalovaný v rámci práva posledního slova požádal soud o uložení trestu bez jeho výkonu ve věznici, aby mohl nadále plnit finanční závazky vůči synovi, poškozeným i úvěrovým společnostem. Nad svým jednáním opětovně vyjádřil lítost. Dodal, že to „neměl v hlavě v pořádku", nyní se snaží žít řádně.

5. Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 věta první trestního řádu k odvolání obžalovaného přezkoumal rozsudek Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 160/2022 v napadeném výroku a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž po náležitém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.

6. Dosavadní průběh řízení, jež je vedeno proti obžalovanému, nevykazuje žádné *procesní vady*, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaného rozsudku a které by tak odůvodnily zrušení napadeného rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Hlavní líčení bylo konáno při zachování veškerých zákonných lhůt, a soud I. stupně obžalovanému, zastoupenému obhájcem (§ 36 odst. 3 trestního řádu), poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu, i ke svým osobním a majetkovým poměrům, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva. Při přijetí prohlášení viny obžalovaného soud I. stupně postupoval v souladu s § 206c trestního řádu.

7. Poté, co odvolací soud v plném rozsahu akceptoval výrok o vině obžalovaného, zaměřil svou přezkumnou povinnost na napadený výrok o uloženém nepodmíněném trestu odnětí svobody. Soudem I. stupně byl obžalovanému správně ukládán úhrnný trest, neboť byl odsuzován za více trestných činů, a to v sazbě, která se vztahovala na trestný čin nejpřísněji trestný (§ 187 odst. 2 trestního zákoníku – sazba trestu odnětí svobody 2 roky až 10 let). Pokud jde o sazby trestu odnětí svobody u ostatních přečinů, jichž se obžalovaný dopustil, v případě přečinu výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku a šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku činí sazba trestu odnětí svobody až 1 rok, u přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku pak činí sazba trestu odnětí svobody až 2 roky.

8. Odvolací soud neměl námitek proti **druhu trestu**, který soud I. stupně obžalovanému uložil, tedy proti tomu, že jako odpovídající byl zvolen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody. Výkon trestu odnětí svobody je svou povahou nejpřísnějším druhem právní sankce, jakou lze uložit za porušení právních povinností, a proto je přípustný jen za trestné činy, které představují typově nejzávažnější porušení práva. Není pak pochyb o tom, že zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, obžalovaným navíc spáchaný na dvou nezletilých dětech, a v případě nezl. [redacted] i opakovaně, patří do okruhu trestných činů, za které je zcela namístě nepodmíněný trest odnětí svobody uložit, neboť mírnějšími druhy trestu nespojenými s odnětím svobody by nebylo možno účelu trestu dosáhnout, a to i v případě, že obžalovaný dosud vedl zcela řádný život.

9. Za situace, kdy nepodmíněný trest odnětí svobody se ukládá jen v závažnějších případech, poměrně široký rozsah trestních sazeb umožňuje soudu při stanovení **výměry tohoto trestu** přihlédnout ke všem zvláštnostem konkrétního případu. Okresní soud však do výměry trestu veškeré rozhodné okolnosti odpovídajícím způsobem nepromítl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí soud I. stupně sice uvádí důvody, pro které přistoupil při dosavadní plné bezúhonnosti obžalovaného k uložení trestu již represivní povahy, jeho konkrétní výměru však již detailněji nezdůvodňuje (viz odstavec 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Krajský soud proto nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku doplňuje následující.

10. Jak již bylo uvedeno shora, obžalovaný se zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku dopustil na dvou nezletilých dětech, přičemž ve vztahu k nezletilému [redacted] takto jednal opakovaně, což mu přitěžuje a bylo zohledněno již při volbě druhu trestu. Následky trestného jednání obžalovaného na psychice nezletilých dětí se zabýval znalec z oboru dětské klinické psychologie, který uzavřel, že byť bylo jednání obžalovaného pro nezletilého [redacted] v citlivém věku jeho dospívání značnou zátěží, jeho psychický stav se do značné míry zkonsolidoval, a i pokud jde o nezletilou [redacted] dle znalce lze při stabilním rodinném zázemí předpokládat, že následky na psychice poškozené budou přechodného rázu. Od spáchání tohoto trestného činu pak již uplynula delší doba, cca 3 a půl roku. Obžalovaný byl dosud osobou zcela bezúhonnou, nebyl soudně trestán ani přestupkově projednáván a svými nadřízenými z [redacted] byl velmi kladně hodnocen. Jeho nynější jednání, kterým naplnil znaky skutkové podstaty více trestných činů, je tak prvním, byť vysoce závažným, vybočením z dosud zcela řádného života. Ač se obžalovaný dopustil více trestných činů, lze souhlasit s obhajobou, že ostatní přečiny, spáchané vedle zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, již nevykazují tak vysokou společenskou škodlivost a způsob jejich provedení, ani jejich následky obžalovanému výraznější měrou nepřitěžují. V případě majetkové trestné činnosti byla celkem způsobena škoda nepřevyšující částku 5 000 Kč, v případě porušení tajemství dopravovaných zpráv obžalovaný poté, co do písemnosti neoprávněně nahlédl, tuto předal její adresátce [redacted] a pokud jde o obžalovaným přechovávané látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem, nebylo zjištěno, že by je použil jiným způsobem než pro vlastní potřebu. K veškerému trestnému jednání se obžalovaný před soudem zcela a bez výhrad přiznal, prohlásil svoji vinu a výrazně tak napomohl při objasňování trestné činnosti. Nad svým jednáním opakovaně vyjádřil lítost, kterou krajský soud považuje za upřímnou, když obžalovaný zároveň neměl námitek proti náhradě nemajetkové újmy poškozeným v jimi požadovaných částkách.

11. Při zohlednění všech shora zmíněných okolností, dosavadního způsobu života obžalovaného a poměrně vysokých možností jeho nápravy, dále chování obžalovaného po činu a jeho postoje k trestnému činu, kdy prohlásil svoji vinu a opakovaně deklaroval vůli nahradit poškozeným utrpěnou nemajetkovou újmu, shledal krajský soud výměru soudem I. stupně uloženého úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 42 měsíců nepřiměřeně přísnou. Proto podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu k odvolání obžalovaného napadený rozsudek ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody včetně výroku o způsobu jeho výkonu zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že obžalovaného odsoudil při nezměněných výrocích o vině, trestu propadnutí věci a náhradě škody a nemajetkové újmy (vůči nimž opravný prostředek nesměřoval) podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 34 (třicet čtyři) měsíce nepodmíněně. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou. Takto vyměřený trest považuje krajský soud za trest zákonný a přiměřený jak všem shora podrobně rozepsaným okolnostem případu, tak skutečnostem, zjištěným k osobě obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 23. března 2023

Mgr. Milena Vránková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová. Radka Neuwirthová Digitálně podepsal Radka Neuwirthová Datum: 2023.03.30 14:23:22 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.03.2023. Připojení doložky provedla Martina Skopcová dne 06.04.2023.